

alene fremkaldte det Savn, som altid vil føles, naar en nærstaaende Person afgaar ved Døden, men der vil tillige melde sig noget i Retning af økonomiske Sorger, naar f. Eks. en Bedrift, som er ledet af en Mand, ved hans Død bliver uden Ledelse, selv om Enken er i Stand til enten selv eller ved andre at tage fat og fortsætte Bedriften. Det er ganske vist ikke store Beløb, der i det hele taget kan være Tale om at paalægge de mindre Boer at udrede som Skat til Staten ved saadanne Dødsfald. Jeg tror egentlig ikke, at de Beløb, der kan være Tale om, i og for sig i nogen væsentlig Grad ville forringe den efterlevendes Ejne til at kunne eksistere økonomisk. Udfra det Synspunkt var det maaske ikke nødvendigt at foretage nogen Forandring, men det vil dog være af de Ydelser, der, som jeg nævnedes før, ville, jeg vil ikke sige, vække Had, men som Folk ikke ville synes om. De ville ikke synes om, at de under saadanne Forhold skulle svare Skat til Staten, det vil i de flestes Øjne staa som en Urimelighed. Jeg tror derfor, at hvis man paa dette Omraade kunde indføre en Lempelse, vilde det være meget heldigt. Jeg skal ikke kunne sige, om man muligvis kunde paapege andre Veje, som ere bedre end den, jeg her vil nævne, men det kan man altid tænke over i Udvalget. Jeg havde tænkt mig, at man kunde fritage de mindre Boer — jeg skal ikke sætte nogen bestemt Grænse, men jeg tænker mig Boer paa saadan noget som indtil 10,000 Kr., det kan være højere eller lavere — for at betale denne Afgift, for saa vidt som den efterlevende hendsidder i uskiftet Bo. Det er maaske en Maade, hvorpaa man kunde komme udover denne Sag uden at vække nogen berettiget Uvilje mod disse i øvrigt gode og hensigtssvarende Bestemmelser. Jeg skal henstille dette til den højtærede Ministers Overvejelser, saavel som til det Udvalg, der kommer til at behandle denne Sag.

I den ganske lille Omtale, som er bleven dette Lovforslag til Del i de foregaaende Dages Forhandlinger, er der fremsat overordentlig faa Anker. Det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam) — tror jeg det var — nævnedes i Forgaars, at han kunde ønske, at man gik noget højere med Hensyn til Fritagelse for at svare Arveafgift. Han mente, at man med Hensyn til det enkelte Dødsbo — i Fortrykket staar ganske vist „den enkelte Arvelod“, men jeg formoder, at det er det enkelte Dødsbo, han mener — maatte gaa op til

1,000 Kr. Ja, i og for sig kunde man nok sige, at mindre Beløb, der gaa i Arv, ret ofte vilde tilfalde Personer, som havde ringe Skatteevne, men det bliver i det hele taget langt fra altid Tilfældet, saa jeg skal ikke sige, jeg sympatiserer i nogen væsentlig Grad med denne Tanke. Arv er i det hele taget en Indkomst for den, der nyder den, som kommer overordentlig let til Veje, og at man saa beskatter selv smaa Beløb, synes jeg, kunde være rimeligt. Mere skulde jeg være tilbøjelig til at antage, at det Minimum, som nu foreslaas afgiftsfrit — det er jo det samme, som man hidtil har haft, nemlig for Boer paa indtil 200 Kr. —, er for lavt, og man kunde maaske overveje, om man ikke af praktiske Hensyn kunde gaa noget højere op. Thi med Hensyn til den Indtægt, som Statskassen kan faa gennem disse smaa Dødsboer, specielt naar de deles — ja det er nu for Resten det samme, men der bliver jo større Ulejlighed, naar de deles paa mange Hænder —, skal jeg ikke kunne sige, om den er saa stor, at man ikke kunde gaa noget højere op. Men det maatte saa nærmest være af Hensyn til, at de Beløb, man ad denne Vej fik med, ikke vare det Merarbejde værd, det vilde medføre.

Det er jo beregnet, at den Afgift, som tilstræbes gennem det foreliggende Lovforslag, skulde kompensere en Del af Nedgangen i Toldskatterne; Beløbet er, som bekendt, anslaaet til $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Jeg skal ikke paa nogen Maade gaa nærmere ind paa en Undersøgelse af, om det vil blive mere eller mindre; det vil jeg være aldeles ude af Stand til. Men ved at gaa Motiverne og de Beregninger, som ere anførte i Motiverne, igennem, tror jeg dog nok, at man kan være aldeles sikker paa, at man her er paa den sikre Side, og at Arveafgiften vil indgaa med dette Beløb — maaske endda med lidt mere, skulde jeg nærmest være tilbøjelig til at antage, om end ikke med saa meget mere, at det vil spille nogen væsentlig Rolle.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger med Hensyn til dette Lovforslag. Og af Hensyn til, at man vel nu er naaet det Tidspunkt, hvor man ikke længere vil holde saa meget store Taler om Toldlovsforslaget, skal jeg ikke gaa nærmere ind paa dette Lovforslag. Men jeg skal dog tillade mig en enkelt Bemærkning om Forslaget i dets Almindelighed. Denne Bemærkning er fremkaldt ved en Ytring af det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam) forleden Dag. Ja, jeg